

[Finansministeren.]

ensartet vurdering for alle parcelhuse og alle stuehuse. Det princip lyder jo tilforladeligt, men som han selv var inde på, er boligforliget jo ikke i overensstemmelse med dette princip. Dertil vil jeg sige, at vi naturligvis er klar til en drøftelse af hele denne beskatning, men som det allerede fremgik af de forhandlingerne, vi havde ved første behandling, var vi alle enige om, at de nuværende parcelhusejere ikke skulle have ændret den status, de fik ved boligforliget. Derfor vil det nok være vanskeligt med respekt for det, vi var enige om dengang, at indføre hr. Martin Pedersens principper. Jeg mener fortsat, at de nuværende parcelhusejere ikke skal berøres af en eventuel ændret beskatning eller ændrede beskatningsprincipper.

Egon Jensen: I anledning af, at finansministeren omtalte parcelhusproblemet, vil jeg gerne bekræfte, at vi i socialdemokratiet ikke har noget som helst ønske om, at de nuværende parcelhusejeres status skal ændres. Hr. Martin Pedersen var inde på problemet om en ensartet procent for samtlige parcelhuse, og det er klart, at dette rent administrativt og på anden vis ville være rigtigt. Men vi har tidligere fra vor side peget på, at netop de større parcelhuse måske burde have en større lejeværdi, og det er et spørgsmål, vi skal tilbage til ved en eller anden lejlighed.

Jeg vil gerne sige tak til finansministeren for udtalelsen om medhjælpende hustruer. Jeg ved ikke, om jeg af den måde, finansministeren udtrykte sig på, kan opfatte det sådan, at det ændringsforslag, som kommer i morgen, får virkning for 1970. Hvis det er tilfældet, løser vi måske allerede problemet nu, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Finansministeren svarede ikke på det spørgsmål, om man kunne opretholde skønet om lejeværdien, men hvis ikke andet bliver sagt, vil jeg tage det som udtryk for, at det mener finansministeren ikke man kan. Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg gik ud fra, at vi mellem anden og tredje behandling yderligere kunne se på problemet; det skulle forstås på den måde, at vi i en udvalgsbehandling lige kunne få drøftet problemet igennem.

Finansministeren har opfattet det rigtigt: medens der tilsyneladende er en enstemmig indstilling fra samtlige partier, fremgik det vist både af mit og af hr. Holm Tveds indlæg, at usikkerheden ikke er blevet mindre, siden vi afgav indstillingen.

Jens Føged: Jeg vil gerne takke finansministeren for tilsagnet om, at det problem, der er dukket op i udvalget om lovforslaget om bygningsfredning, vil komme til realitetsbehandling.

Må jeg i anledning af hr. Holm Tveds indlæg sige, at den ros, der blev uddelt til de lokale ligningsmyndigheder for deres skøn over stuehusene, er fuldkommen berettiget. Men man skal ikke glemme, at vi nu går over til storkommuner, og dér bliver det helt anderledes vanskeligt for ligningskommissionen, som ikke bliver nær så lokalt betonet, som den har været før. Derfor må jeg mene, at dette med skøn over stuehuse overhovedet ikke passer ind i den nye kommunestruktur.

Må jeg endelig tilføje, at ved en vurdering af en ejendom, hvor man piller stuehuset ud som en særskilt del, er der den fordel, at vurderingen kan påklages til ny undersøgelse, og at man oven i købet, hvis man føler, at ens nabos ejendom ikke er vurderet rigtigt, har ret til at klage over naboens vurdering; på den måde kommer det under lup, så sagen bliver nøje undersøgt. Jeg finder derfor, at det, vi her er ved at gå over til, må være rigtigt i den nye tid med storkommuner.

Martin Pedersen: Jeg vil gerne sige til finansministeren, at det i og for sig ikke er min tanke at stille landets parcelhusejere ringere, taget som helhed. Det er min tanke, at man gennem forhandling mellem boligforligets parter på grundlag af den enstemmighed, der foreligger i den nuværende lovgivning, skal tage spørgsmålet op. Der sker nemlig nu forskelsbehandling af parcelhusejerne. Ude i landet vil masser af mennesker kunne sige, at alle de, der bygger huse og får dem vurderet efter 14. almindelige vurdering, vil få en gunstigere stilling end andre, og for andres vedkommende vil det være modsat. Den skævhed, der derved skabes, vil man blive nødsaget til på et eller andet tidspunkt at rette op. Når vi